

Prima instanță - Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (jud. : O. Țurcan)

Instanța de Apel - Curtea de Apel Chișinău (jud. : L. Bulgac, A. Panov, G. Dașchevici)

ÎNCHEIERE

18 septembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Oleg Sternioală
Galina Stratulat
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de Bobrov Valeri, reprezentat de avocatul Ciuchitu Vitalie,

în cauza civilă, la cererea depusă de Bobrov Valeri, persoana interesată Oficiul Rîșcani al Serviciului Fiscal de Stat, privind constatarea faptului acceptării succesiunii împotriva deciziei din 16 mai 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Bobrov Valeri și menținută hotărârea din 25 septembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani,

c o n s t a t ă :

La 4 iulie 2018, Bobrov Valeri s-a adresat în instanța de judecată, cu cerere privind constatarea faptului acceptării succesiunii, drept persoană interesată fiind indicat Oficiul Rîșcani al Serviciului Fiscal de Stat.

În motivarea cererii petiționarul a indicat că, apartamentul nr. 87 din str. Gheorghe Madan 87/3, mun. Chișinău se află inițial la balanța Primăriei mun. Chișinău, chiriaș al acestuia fiind din anul 1994 mama sa Bobrov Axenia, iar deoarece nu dispunea de un loc permanent de trai, s-a instalat cu traiul și el la mama sa.

Cu câțiva ani înainte de deces mama sa Bobrov Axenia a inițiat procedura de privatizare a apartamentului nr. 87 din str. Gheorghe Madan 87/3 și prin hotărârea Comisiei municipale de privatizare a fondului locativ din mun. Chișinău nr. 489 din 10 aprilie 2003, Bobrov Axenia a devenit proprietara imobilului nominalizat, însă nu a reușit să finalizeze procedura de privatizare.

Despre existența hotărârii a aflat din răspunsul oferit de Agenția de Privatizare.

Petiționarul a indicat că, în urma decesului Axeniei Bobrov, soțul acesteia Popovici Petru s-a adresat în instanța de judecată cu o cerere privind constatarea faptului acceptării succesiunii și recunoașterea dreptului de proprietate asupra imobilului dat. Prin hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 2 iunie 2008 cererea a fost admisă și la 1 septembrie 2008 Popovici Petru a vândut apartamentul în cauză fratelui său Popovici Ion și cumnatei Popovici Raisa.

Nefiind de acord cu acțiunile lui Popovici Petru, s-a adresat în instanța de judecată cu mai multe acțiuni, prin care a solicitat revizuirea hotărârii Judecătoriei

Rîșcani mun. Chișinău din 2 iunie 2008 și anularea contractului de vânzare-cumpărare din 1 septembrie 2008, în urma cărora hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 2 iunie 2008 a fost casată, iar cererea lui Popovici Petru a fost scoasă de pe rol și a fost declarat nul contractul de vânzare-cumpărare din 1 septembrie 2008, fiind dispusă radierea dreptului de proprietate a lui Popovici Ion și Popovici Raisa asupra apartamentului nr. 87 din str. Gheorghe Madan 87/3 din Registrul bunurilor imobile.

Petiționarul a invocat că, dreptul de proprietate asupra apartamentului în cauză aparținea mamei sale, Bobrov Axenia, deoarece există hotărârea Comisiei municipale de privatizare a fondului locativ din mun. Chișinău nr. 489 din 14 aprilie 2003, iar potrivit art. 11 alin.(6) din Legea cu privire la privatizarea fondului de locuințe, comisia decide pozitiv privatizarea locuinței în condițiile inițiale la momentul depunerii cererii și în cazul când unul din membrii familiei a decedat în decursul examinării documentelor prezentate la comisie.

Dacă în decursul examinării documentelor prezentate pentru privatizare a decedat chiriașul, contractul de vânzare-cumpărare transmitere a locuinței se încheie cu un alt membru adult al familiei care locuiește în această locuință cu consimțământul în scris al celorlalți membri adulți.

Bobrov Valeri a menționat că, apartamentul dat face parte din masa succesorală, iar după decesul mamei sale Bobrov Axenia, a acceptat de facto succesiunea rămasă, deoarece locuiește permanent în apartament, achită serviciile comunale și impozitele aferente bunului.

Petiționarul a solicitat constatarea faptului acceptării de către Bobrov Valeri a succesiunii deschise după decesul Axeniei Bobrov prin intrarea în posesie asupra masei succesoriale și locul deschiderii succesiunii, mun. Chișinău, str. Gheorghe Madan 87/3 apartamentul nr. 87.

Prin hotărârea din 25 septembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani cererea înaintată de Bobrov Valeri a fost respinsă ca neîntemeiată.

Pentru a hotărî astfel, instanța a constatat lipsa patrimoniului succesoral al defunctei Bobrov Axenia. Potrivit extrasului din hotărârea Comisiei municipale de privatizare a fondului locativ nr. 489 din 10 aprilie 2003, costul locuinței nu a fost achitat și contractul de vânzare-cumpărare, transmitere-primire a locuinței în proprietate privată de pe adresa mun. Chișinău, str. Gheorghe Madan 87/3 apartamentul nr. 87, nu a fost eliberat.

Instanța a conchis că, titular al primei înregistrări al dreptului de proprietate privată asupra imobilului dat a fost Petru Popovici, în temeiul hotărârii Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 2 iunie 2008, care ulterior a fost casată prin decizia Curții de Apel Chișinău din 1 februarie 2013.

Ca urmare a casării hotărârii, s-a anulat și contractul de vânzare-cumpărare al apartamentului nr. 87 situat mun. Chișinău, str. Gheorghe Madan 87/3, astfel apartamentul rămânând în proprietatea Primăriei mun. Chișinău.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 27 septembrie 2018 Bobrov Valeri prin intermediul avocatului Ciuchitu Vitalie a declarat apel, solicitând casarea hotărârii din 25 septembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani și emiterea unei noi hotărâri de admitere a cererii.

Prin decizia din 16 mai 2019 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de Bobrov Valeri și menținută hotărârea din 25 septembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani.

La 1 iulie 2019, Bobrov Valeri, reprezentat de avocatul Ciuchitu Vitalie a declarat recurs împotriva deciziei din 16 mai 2019 a Curții de Apel Chișinău și a hotărârii din 25 septembrie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani solicitând admiterea recursului, casarea hotărârilor instanțelor ierarhic inferioare și emiterea unei noi decizii de admitere a cererii privind constatarea faptului acceptării succesiunii.

În motivarea recursului a invocat că, nu este de acord cu soluția instanțelor investite cu judecarea fondului.

Instanțele ierhic inferioare au interpretat eronat legea și nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată.

Prin hotărârea din 23 iunie 2010 a Judecătorei Chișinău, instanța a constatat că Bobrov Valeri a locuit și locuiește în apartamentul nr. 87. din mun. Chișinău, str. Gheorghe Madan 87/3. Astfel, la caz sunt aplicabile prevederile art. 11 alin.(6) din Legea cu privire la privatizarea fondului de locuințe.

Examinând cauza instanța de apel a confundat instituția degrevării obligației de probațiune și principiul lucrului judecat, două instituții diferite. A aplicat eronat prevederile art. 281 din Codul de procedură civilă.

Prin aprecierea arbitrară a probelor și aplicarea eronată a legii materiale, instanțele investite cu judecarea fondului au încălcat dreptul de proprietate al recurentului asupra apartamentul nr. 87 situat mun. Chișinău, str. Gheorghe Madan 87/3, pe care urma să îl moștenească.

În opinia recurentului instanța de fond și instanța de apel au dat o apreciere greșită raportului juridic stabilit, nu au constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea justă și corectă a cauzei, concluziile instanțelor expuse în hotărâre contravin circumstanțelor pricinii, iar normele de drept material au fost aplicate eronat.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei la 16 mai 2019.

Conform art.434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Potrivit scrisorii de ieșire, instanța de apel a expediat participanților la proces, copia deciziei motivate la 18 iunie 2019. Recurentul a indicat că a recepționat decizia instanței de apel la 18 iunie 2019.

Cererea de recurs a fost declarată la 1 iulie 2019, respectiv în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile

prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acest este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

Potrivit art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Bobrov Valeri, reprezentat de avocatul Ciuchitu Vitalie nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.

432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Bobrov Valeri, reprezentat de avocatul Ciuchitu Vitalie.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Oleg Sternioală

judecătorii

Galina Stratulat

Dumitru Mardari